

i Folketinget, at disse Laanere af de nævnte meget maa Beløb, 500 Kr. og derunder, trænge til en Stempelbegunstigelse, der ganske vist vil være meget lille for hvert enkelt Laan, saa tillader jeg mig at anbefale, at man gaar ind paa den saaledes foreslaaede Rettelse for disse Laan. Jeg tror, at man kan gøre det uden derved for meget at bryde den Regel, at man ikke skal komme med Undtagelseslove paa Stempellovgivningens Omraade, og uden at man skal være udsat for yderligere Konsekvenser i saa Henseende. Hvis det høje Ting bifalder den Betragtningssmaaede, jeg her har gjort gældende, vil jeg forudsætte, at man vil vedtage Lovforslaget, som jeg herved tillader mig at anbefale.

Det. Hansen: Jeg tror vist, at vi alle kunne være enige med den højtærede Finansminister i, at der er Anledning til at udstrække den Stempelfrihed, som gælder for de i Sparekasser og Banker optagne Laan mod haandsaact Pant, til ogsaa at gælde om Laan mod Kautionsbeviser i alt Fald indtil begrænsede Beløb. Jeg maa sige for mit Bedkommende, at jeg indser ikke ret, at naar man har vedtaget, at Laan mod haandsaact Pant skal skrives paa utemplet Papir, naar det optages i Banker og Sparekasser, hvorfor det saa ikke skulde gælde om Laan mod Kaution. Det beror jo dog ofte paa temmelig tilfældige Omstændigheder, om den Sikkerhed, der gives, kommer til at bestaa i deponerede Papirer eller et Kautionsbevis. Overhovedet tror jeg, det er en af de mest berettigede Anser mod vor nuværende Stempellovgivning, at der nødvendigvis fordres Brugen af 2den Klases Stempelpapir, fordi en Kautionist skriver paa et saadant Gældsbevis, som ellers ikke vilde medføre andet end almindelig Gældsbrevs Tæst. Selv om der er ti solidariske Debitorer paa samme Obligation, medfører det ikke Brugen af 2den Klases Papir, men hvis der blot er en af disse solidariske Meddebitorer, som kalder sig Kautionist, skal der straks bruges 2den Klases Papir til en saadan Gældsforfremning, som ellers kun skulde udledes til Stempel Gældsbrevs Tæst. Men jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister ikke har ønsket at gaa saa vidt, det vilde her betyde et Indtægtsstab for Staten. Naar man altsaa nu vil begrænse det til Kautionslaan paa indtil 500 Kr., maatte man jo dog affatte Loven saaledes, at man var sikker paa, at den ikke blev bragt til Anvendelse ad Omveje med Hensyn til Beløb, som i Virkeligheden maatte betydeligt overstred de 500 Kr., og jeg tror ikke, at navnlig Lovens første Stykke er affattet saa-

ledes, at der ikke opstaar overmaade mange Tvivl i Anvendelsen. Da det imidlertid er det høje Finansministerium, der skal anvende Loven, og da det er den højtærede Finansminister selv, der i alt væsentligt har givet Udcast til Lovens Redaktion, finde de maasse nok ud af det. Men det kunde være interessant, forinden vi gave vort Samtykke til et saadant Lovforslag, at saa at vide, hvorledes den højtærede Finansminister egentlig opfatter denne Lovbestemmelse, der forekommer mig at være ganske dunkel paa adskillige Punkter. Der siges i første Stykke, at den Begunstigelse, der omtales i Loven af 1863 § 3 første Stykke — det vil sige Stempelfrihed — ogsaa skal omfatte Forfremninger for Laan mod Kaution. Jeg formoder, at naar der her tales om Forfremninger for Laan mod Kaution, vil det sige: Forfremninger til en Sparekasse eller andet Bankinstitut for Laan mod Kaution. Men det vilde dog maasse være ganske heldigt, om det blev sagt, ellers kunde det se ud, som om det var ganske i Almindelighed, at ethvert Kautionsbevis under 500 Kr. nu blev stempelfrit. Men selv om man ikke tror, at der kan ske nogen Misforstaaelse her, tillader jeg mig dog at spørge den højtærede Finansminister, om han vil kunne anvende og opfatte første Stykke af denne Lov saaledes, at den ikke alene kommer til Anvendelse med Hensyn til de Sparekasser og Bankinstitutter, der nævnes i Loven af 1863 § 3. 1ste Stykke eller rettere i det Anhang til Loven, som der omtales, men om han ogsaa anser sig berettiget til at anvende denne Lov med Hensyn til alle den Mængde Sparekasser og Pengeinstitutter, som der efterhaanden i Aarenes Løb er givet de Begunstigelser, som omtales i § 3. Jeg tror, at naar man læser dette Lovforslag, som det foreligger, indeholdes der i og for sig ikke Hjemmel dertil. Men hvis den højtærede Finansminister anser sig for berettiget dertil, saa vil jeg for saa vidt ikke anse nogen Ændring for nødvendig, medmindre man vil sætte megen Pris paa, at der udgaaar fuldstændige og aldeles korrekt redigerede Love fra Rigsdagen og ogsaa fra dette Ting. Men hvad der derimod forekommer mig mere tvivlsomt, og som muligvis kunde give Anledning til Ændringsforslag, det er det, at det bliver nærmere præciseret, at en Debitor, der ønsker et Laan eller faar bevilget et Laan i en Sparekasse, f. Eks. paa 2,000 Kr. mod Kaution af en eller flere, saa ikke kan knække det over, saaledes at han udsteder 4 Beviser paa 500 Kr. og saa faar Stempelfrihed for alle disse Beviser. Det er ingenlunde klart af Teksten i dette Lovforslag, og navnlig er det ingenlunde klart,